DOMSTOLENS DOM
AF 7. NOVEMBER 1973 [1]

Herbert Fleischer Import — Export mod Hauptzollamt Flensburg (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg)

»Karamelmasse«

Sag 49/73

Sammendrag

Fælles toldtarif — Varebeskrivelse — Sukkervarer — Tarifering af produkter under underposition 17.04 D II — Kriterier

Mælkefedtindholdet i varer, der hører under underposition 17.04 D II i den fælles toldtarif, må ikke kunne berøve disse produkter deres karakter af sukkervarer.

Råmasser, beregnet til fremstilling af sukkervarer hører under underposition 17.04 D II, selv om deres sukkerindhold skal øges ved forarbejdningen til færdigvarer, såfremt de ved deres sammensætning særligt og endeligt er beregnet til fremstilling af en bestemt kategori sukkervarer.

I sag nr. 49/73

angående en anmodning, som Finanzgericht Hamburg har indgivet til Domstolen i medfør af EØF-traktatens artikel 177 for i den sag, som verserer for den nævnte ret mellem

HERBERT FLEISCHER, Import-Eksport, Berlin,

og

HAUPTZOLLAMT FLENSBURG,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af positionerne 17.04 D II og 21.07 F VII i den fælles toldtarif som indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 950/68 af 28. juni 1968 (EFT specialudgave 1968 (I), s. 265; original reference JO 1968, nr. L 172) og ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2451 af 8. december 1969 (JO nr. L 311, s. 1),

afsiger

1 — Processprog: Tysk.

DOMSTOLEN

sammensat af: R. Lecourt, præsident, A. M. Donner (refererende) og M. Sørensen, afdelingsformænd, R. Monaco, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore og C. Ó Dálaigh, dommere,

generaladvokat: A. Trabucchi
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Faktiske og retlige omstændigheder

I — Sagsfremstilling og retsforhandlingernes forløb

De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb kan sammenfattes således:

Firma Herbert Fleischer importerede i februar 1970 fra Danmark en vare, der på sælgerens faktura var betegnet som »karamelmasse« og i tolddeklarationen som »karamelmasse, bestemt til fremstilling af bolsjer (med et indhold af saccharose over 70 vægtprocent og med et indhold af mælkefedt over 1,5 vægtprocent, i øvrigt uden andet indhold end sødende og aromatiske stoffer)«. Toldkontoret henførte først varen under position 17.04 D II c) [1] i den fælles toldtarif.

Den analyse af de ved fortoldningen udtagne prøver, der blev foretaget af toldvæsenets tekniske afdeling, viste senere, at følgende råstoffer var blevet brugt til at fremstille det importerede produkt:

— ca. 50 % smør eller smørfedt;
— ca. 20 % sukker;
— ca. 20 % glykose;
— ca. 5 % mælkepulver;
— aromatiske og smagsændrende stoffer.

Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt Hamburg-Altona (kontrolorgan og teknisk læreanstalt for toldvæsenet), som har analyseret prøverne, mente først, at varen skulle tariferes under position 17.04 D II a), men nåede senere til den antagelse, at der var tale om et produkt, der svarede til »sukret spisefedt«, der måtte tariferes under position 21.07 F VII b) [2]. På grundlag af denne sagkyndige udtalelse, sendte toldkontoret sagsøgeren en meddelelse, hvori han blev afkrævet en tillægsimportafgift på 78 452,99 DM.

Sagsøgerens klage over denne meddelelse blev forkastet af hovedtoldkontoret i Flensburg. Søgsmålet i hovedsagen for Finanzgericht Hamburg er rettet mod

1 — 17.04 Sukkervarer uden indhold af kakao:
D. Andre varer
I. Uden indhold af mælkefedt eller indhold af mælkefedt på under 1,5 vægtprocent.
. . . . . .
II. Varer med indhold af saccharose (herunder invertsukker, beregnet som saccharose) på
a) under 50 vægtprocent
b) 50 vægtprocent og derover, men under 70 vægtprocent
c) 70 vægtprocent og derover

2 — 21.07 Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet:
F. Andre varer
. . . . . .
VII. Med indhold af mælkefedt på 45 vægtprocent og derover, men under 65 vægtprocent:
a) . . . . . .
b) Uden indhold af stivelse eller med indhold af stivelse på under 5 vægtprocent.

denne meddelelse og mod afslaget på klagen.

Finanzgericht har fundet, at afgørelsen af hovedsagen afhænger af fortolkningen af underposition 17.04 D II i den fælles toldtarif, og har derfor ved kendelse af 22. februar 1973 besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende spørgsmål:

»1. Gælder der for varer under position 17.04 D II en grænse for indholdet af mælkefedt og i givet fald hvilken?

2. Kan der til »sukkervarer« under denne underposition også henregnes halvfabrikata, som ved forarbejdningen til færdigvarer kræver tilsætning af sukker?

3. Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende: er den herskende opfattelse inden for branchen for sukkervarer det afgørende kriterium for tariferingen?

I benægtende fald, hvilket kriterium er da afgørende?«

Forelæggelseskendelsen indgik til Domstolens justitskontor den 15. marts 1973.

Firma Fleischer, repræsenteret af Jurgen Hesse, advokat i Hamburg, og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, repræsenteret af sin juridiske rådgiver, Dieter Oldekop, har i henhold til artikel 20 i Statutten for EØF-Domstolen indgivet skriftlige indlæg.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at åbne den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

Mundtlige indlæg er afgivet af sagsøgeren i hovedsagen og Kommissionen i retsmødet den 26. september 1973.

Generaladvokaten har fremsat sit forslag til afgørelse i retsmødet den 24. oktober 1973.

II — Indlæg afgivet i henhold til Statuttens artikel 20

De i henhold til Statuttens artikel 20 afgivne indlæg kan sammenfattes således:

Firma Fleischer, sagsøgeren i hovedsagen, bemærker, at det centrale spørgsmål er, hvorvidt det omstridte produkt skal tariferes under position nr. 17.04 eller under position nr. 21.07 i den fælles toldtarif.

De forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen er det eneste gyldige grundlag for en fortolkning af toldposition 17.04, fordi nomenklaturudvalget på det tidspunkt, da importen fandt sted, ikke havde givet nogen forklaring eller vedtaget mere præcise bestemmelser vedrørende afgrænsningen af denne toldposition. Den tekst i de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen, der finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, er følgende:

»Denne position omfatter de fleste af de sukkertilberedninger, der kollektivt betegnes »sukkervarer«. De foreligger i handelen i fast eller delvis fast form og er sædvanligvis færdige til fortæring. Herunder hører bl.a. bolsjer (også med indhold af maltekstrakt), karameller, pastiller, nougat, konfekt, sukrede mandler, gummibonbons (herunder sødet tyggegummi etc.) samt varer, bestående af formalede eller fintrevne mandler, nødder eller frugtkerner og sukker eller honning, f.eks. marcipan.

Positionen omfatter også fondant, råmasser, cremer og lignende halvfabrikata indeholdende sukker, til fremstilling af konfekt, marcipan, nougat etc.«

Ifølge sagsøgeren i hovedsagen fremgår det af disse forklarende bemærkninger, at de varer, der hører under position 17.04, har følgende egenskaber:

1. Et større eller mindre indhold af sukker;
2. en fast eller halvfast form;
3. de er sædvanligvis færdige til fortæring;
4. de betegnes kollektivt som sukkervarer.

1. Det fremgår af de citerede eksempler, blandt hvilke sukret tyggegummi,

der maksimalt må indeholde 10 % sukker, også betegnes som sukkervare, at sukkerindholdet i de varer, der omhandles i position 17.04, på ingen måde er fastsat til en bestemt mindsteprocent i forhold til den færdige vare, der er klar til fortæring. Det, der gælder for de ovenfor nævnte færdige varer, der er bestemt til direkte fortæring, må i særlig grad finde anvendelse på de varer, der kaldes »råmasser« til fremstilling af sukkervarer. Det følger heraf, at sukkerindholdet ikke udgør et afgørende afgrænsningskriterium. I så henseende er det eneste element, der tæller, at varen faktisk indeholder sukker.

2. Kriteriet, at formen skal være fast eller halvfast, rejser intet problem i det foreliggende tilfælde.

3. Kriteriet, at varerne sædvanligvis skal være færdige til fortæring, kan ikke fortolkes strengt, når det drejer sig om »råmasser« til fremstilling af sukkervarer. For disse produkter vil muligheden for fortæring ikke kunne bedømmes efter de samme kriterier som de, der gælder for færdige varer: udtrykket »sædvanligvis« går uden tvivl på råmasser.

4. For at kunne vide, om varen kollektivt kan betegnes som »sukkervare« og kan tariferes under position 17.04, må der om fornødent foretages en smagsprøve.

I nærværende sag bør varen således smage som karamelliseret sukker, idet det dog ikke altid er nødvendigt, at denne smag helt svarer til smagen af den eventuelle færdigvare, når blot den karakteristiske smag af sukkervare bibeholdes.

Sagsøgeren i hovedsagen gør desuden gældende, at udtrykket »*kollektivt betegnes som sukkervarer*« henviser til de begreber, der sædvanligvis bruges inden for handelen. Imidlertid vil dette kriterium kun kunne anvendes, såfremt det er det samme i alle medlemsstater. I det foreliggende tilfælde er det sandsynligt, at man opererer med et ensartet begreb, idet fremstillingen af sukkervarer har fulgt den samme tekniske udvikling inden for Fællesskabet.

Der må således svares bekræftende på spørgsmålet, om den pågældende vare skal tariferes under position 17.04. Sagsøgeren i hovedsagen foreslår følgende svar på de spørgsmål, der er stillet af Finanzgericht Hamburg:

Første spørgsmål: det er udtrykkeligt angivet, at de varer, der er omhandlet i position 17.04, kan indeholde fedt, forudsat at dette indhold ikke medfører, at den karakteristiske sukkersmag forsvinder.

Andet spørgsmål: eftersom en råmasse i sig selv kræver, at der tilsættes andre stoffer, for at man kan nå frem til et færdigt produkt, er det klart, at det er lovligt at tilsætte sukker til råmasserne ved fremstillingen af den færdige vare.

Tredje spørgsmål: der er ikke andre muligheder end at holde sig til den gældende handelsmæssige opfattelse inden for sukkervareindustrien, idet der dog tages hensyn til terminologien i den fælles toldtarif og i de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen.

Sagsøgeren i hovedsagen sammenfatter sine indlæg som følger:

»Tariferingen af en råmasse under position 17.04 i den fælles toldtarif er udelukket, for så vidt produktet på grund af mælkefedtindholdet mister den for en råmasse til fremstilling af sukkervarer karakteristiske smag. Det tilkommer de nationale domstole at afgøre, om dette er tilfældet.«

Kommissionen bemærker foreløbigt, at resultatet af hovedsagen i første række afhænger af fortolkningen af position 17.04, eftersom position 21.07 ifølge sit indhold er subisidiær. Der findes ikke nogen fællesskabsregel, der indeholder mere præcise angivelser om tariferingen af de pågældende varer, hverken i form af tarifbestemmelser udstedt i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 97/69 af 16. januar 1969, ABl. 1969 nr. L 14, s. 1,

eller i form af forklarende bemærkninger til den fælles toldtarif.

Under henvisning til position 17.04, som den var gældende på importdatoen, peger Kommissionen på, at et mælkefedtindhold på mere end 1,5 vægtprocent i princippet ikke udelukker en vare fra denne position. Sammenligningen af underposition I (»Uden indhold af mælkefedt eller med indhold af mælkefedt på under 1,5 vægtprocent«) med underposition II (»I andre tilfælde . . «) viser, at der ikke udtrykkeligt er fastsat nogen grænse for mælkefedtindholdet.

Dette vil imidlertid ikke sige, at en sådan grænse ikke eksisterer. Tværtimod fremgår det af den omstændighed, at position 17.04 omhandler »sukkervarer«, at det nødvendigvis må dreje sig om produkter, hvor sukkerindholdet er den afgørende egenskab. Denne opfattelse støttes af de forklarende bemærkninger til Bruxellesnomenklaturen [1].

Selv om man ikke kan konkludere, at produkterne under position 17.04 i hovedsagen skal bestå af sukker, må mængden af de andre bestanddele end sukker ikke kunne berøve produktet dets karakter af »sukkervare« eller kunne bestemme varens karakter. Når man tager hensyn til mængden af opskrifter til fremstilling af sukkervarer, kan der ikke generelt fastsættes en øverste grænse for mælkefedtindholdet.

Imidlertid medfører de nedenfor anførte betragtninger, at mælkefedtindholdet i almindelighed må være relativt lille.

1 — Denne position omfatter de fleste af de sukkertilberedninger, der kollektivt betegnes »sukkervarer«. De foreligger i handelen i fast eller delvis fast form og er sædvanligvis færdige til fortæring. Herunder hører bl.a. bolsjer (også med indhold af maltekstrakt), karameller, pastiller, nougat, konfekt, sukrede mandler, gummibonbons (herunder sødet tyggegummi etc.) samt varer bestående af formalede eller fintrevne mandler, nødder eller frugtkerner og sukker eller honning, f.eks. marcipan.
Positionen omfatter også fondant, råmasser, cremer og lignende indeholdende sukker, til fremstilling af konfekt, marcipan, nougat etc.
. . . . . .
. . . . . .
Positionen omfatter ikke:
. . . . . .
Sødede næringsmidler, såsom frugter, frugtskaller, etc., tilberedt med sukker (pos. 20.04), samt marmelade, frugtgelé etc. (pos. 20.05).

a) Den handelsordning, der blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 1059/69 af 28. maj 1969 (EFT specialudgave 1969 (I), s. 225; original reference ABl. 1969, nr. L 141, s. 1) for visse varer fremstillet af landbrugsprodukter men ikke omfattet af den liste, der er nævnt i EØF-traktatens artikel 38, og som findes som bilag til nævnte traktat, således som listen er udfyldt ved Rådets forordning (EØF) nr. 1060/69 af 28. maj 1969 (EFT specialudgave 1969 (I), s. 230; original reference ABl. nr. L 141, s. 7), angiver ikke i noget tilfælde smør som basisprodukt for de varer, der henhører under position 17.04, i modsætning til de produkter, der falder under position 21.07.

   Forordning (EØF) nr. 1060/69 fastsætter — ved beregningen af det variable element af den afgift, der opkræves ved import — for hver enkelt af de varegrupper i den fælles toldtarif, der omfatter de af forordning (EØF) nr. 1059/69 omhandlede varer, den mængde basislandbrugsprodukter, der anses for at være medgået til fremstillingen af disse varer.

   Selv om forordning (EØF) nr. 1060/69 ikke har til formål at fastsætte den sammensætning, som de forskellige produkter skal udvise for at blive tariferet under positionerne 17.04 og 21.07, giver den dog en nyttig vejledning: såfremt smør havde været en rigtig og sædvanlig bestanddel af de varer, der hører under position 17.04, burde lovgiver have taget hensyn hertil.

b) Selve underopdelingen af position 17.04 bekræfter, at de produkter, der hører under denne position, i almindelighed kun indeholder en beskeden mængde mælkefedt. Såfremt fællesskabslovgiveren havde været af den principielle opfattelse, at smørfedtindholdet i sukkervarer kunne nå et langt højere niveau end 1,5 %, ville det være uforståeligt, at der ikke var fastsat et større antal underpositio-

ner, delt op efter smørfedtindholdet, med henblik på at lade det variable afgiftselement opfylde sin beskyttende funktion.

Kommissionen tilføjer, at man, såfremt der ikke accepteres en øverste grænse for mælkefedtindholdet, kan risikere, at dette forhold kan udnyttes til at komme uden om den høje afgift ved import af smør til Fællesskabet til fordel for den langt mindre afgift, der gælder for majs, sukker eller sødmælkspulver (ifølge forordning (EØF) nr. 1060/69 består sukkervarer under position 17.04 af disse basisprodukter).

Som konklusion foreslår Kommissionen følgende svar på det første spørgsmål:

Mælkefedtindholdet er begrænset for varer under position 17.04 D II, idet det ikke må ændre disse produkters karakter af sukkervarer. Fastlæggelsen af en sådan øverste grænse kan ikke ske inden for rammerne af artikel 177 — proceduren, hvor det kun drejer sig om fortolkning af fællesskabsretten. Denne opgave tilkommer tværtimod de kompetente nationale myndigheder eller domstole.

Vedrørende det andet og tredje spørgsmål

Ifølge Kommissionen fremgår det af de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen, at det ikke kun er sukkervarer, der er færdige til fortæring, men også sukkervarer i form af halvfabrikata, der skal tariferes under denne position. Denne opfattelse bekræftes af det tyske udtryk »Rohmasse« (som er mere omfattende end udtrykkene »pâtes« og »pastes« i den franske og engelske version) samt af udtrykket »til fremstilling af . . .«. Ved begrebet »råmasse« i position 17.04 må man forstå særlige halvfabrikata, der er bestemt til fremstilling af en vis slags sukkervarer, og som i almindelighed allerede fremviser de egenskaber og bestanddele, der er væsentlige for det færdige produkt. Dette skyldes for det første, at de råmasser, der nævnes i de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen, nødvendigvis må falde inden for det begreb »sukkervarer«, der benyttes i position 17.04. For det andet viser også de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen, at det forholder sig således, idet de i form af eksempler opregner forskellige veldefinerede råmasser, der svarer til kendte begreber, nemlig sådanne, som er bestemt til fremstilling af konfekt, marcipan og nougat. Endelig påtvinger denne fortolkning sig på grund af selve systemet i toldtariffen; såfremt ikke særligt angivne blandinger, bestemt til fremstilling af sukkervarer, ligeledes kunne tariferes under position 17.04, ville sondringen mellem denne position og de andre positioner i kapitlerne 19, 20 og 21, særlig fællespositionen 21.07, give vanskeligheder.

De forskelle, som en råmasse, der er bestemt til fremstilling af en sukkervare i position 17.04's forstand, kan opvise i forhold til det færdige produkt, uden at den herved falder uden for anvendelsesområdet for denne position, vil nødvendigvis være begrænsede. Det er ikke muligt at fastsætte disse grænser generelt. De vil afhænge af de faktiske omstændigheder vedrørende fabrikationsmåden og sammensætningen af det færdige produkt.

For så vidt angår de varer, der er omhandlet i hovedsagen, gør Kommissionen videre gældende, at de ikke tariferes under position 17.04, såfremt deres brug til fremstilling af karameller yderligere kræver tilsætning af betragtelige mængder sukker for at neutralisere overskuddet af mælkefedt. Endvidere vil muligheden for at benytte et sådant produkt på en anden måde være i strid med kravet om, at det skal dreje sig om et bestemt halvfabrikata.

Kommissionen foreslår følgende svar på andet og tredje spørgsmål:

Råmasser bestemt til fremstilling af sukkervarer skal anses for sukkervarer, selv om sukkerindholdet skal øges ved fremstillingen af det færdige produkt, for så vidt disse råmasser allerede udgør særlige halvfabrikata, der er egnede til fremstilling af en bestemt type sukkervarer.

Præmisser

1 Ved kendelse af 22. februar 1973, indgået til Domstolens justitskontor den 15. marts 1973, har Finanzgericht Hamburg i henhold til EØF-traktatens artikel 177 stillet tre spørgsmål vedrørende fortolkningen af underposition 17.04 D II i den fælles toldtarif;

det fremgår af kendelsen, at spørgsmålene vedrører tariferingen af en vare, der blev importeret fra Danmark til Forbundsrepublikken i februar 1970 under betegnelsen »karamelmasse«, og som består af ca. 50 % smør eller smørfedt, ca. 20 % sukker, ca. 20 % glykose, ca. 5 % mælkepulver og aromatiske og smagsændrende stoffer.

Vedrørende det første spørgsmål

2 Der spørges, om der findes en grænse for mælkefedtindholdet i varer under underposition 17.04 D II, og i bekræftende fald hvilken.

3 Selv om underposition 17.04 D I forudsætter en øverste grænse (»Uden indhold af mælkefedt eller med indhold af mælkefedt på under 1,5 vægtprocent«), så fastsætter underposition 17.04 D II ikke nogen sådan fast grænse;

selv om det ikke fremgår af underposition 17.04 D II, at de nævnte produkter i hovedsagen skal bestå af sukker, viser teksten imidlertid klart, at andre bestanddele end sukker ikke må være til stede i sådanne mængder, at det berøver produktet dets karakter af »sukkervare«;

under disse omstændigheder er det ikke muligt generelt at fastsætte en øverste talmæssig grænse for mælkefedtindholdet med henblik på anvendelsen af den nævnte underposition;

en sådan øverste grænse må derimod fastsættes under hensyntagen til de foreliggende omstændigheder, navnlig omstændigheder vedrørende fabrikationsmåden, sammensætningen og brugen af det pågældende produkt;

det tilkommer derfor den kompetente nationale dommer at træffe afgørelse om, hvor denne grænse skal fastsættes med henblik på anvendelsen af den fælles toldtarif i det konkrete tilfælde, hvorved han skal tage hensyn til, at mælkefedtindholdet for de varer, der hører under underposition 17.04 D II i

den fælles toldtarif, ikke må kunne berøve disse produkter deres karakter af sukkervarer.

Vedrørende det andet og tredje spørgsmål

4 Der anmodes om en afgørelse af, hvorvidt halvfabrikata, hvis forarbejdning til færdige produkter kræver tilsætning af sukker, kan udgøre »sukkervarer« i underposition 17.04 D II's forstand, og i bekræftende fald, hvorvidt det kriterium, der skal være afgørende for tariferingen, er den herskende opfattelse inden for branchen for sukkervarer.

5 Det fremgår af de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen vedrørende position 17.04, at »råmasser til fremstilling af konfekt, marcipan, nougat, etc.« hører under denne position;

følgelig må produkter, der fremtræder som halvfabrikata, tariferes under denne position, såfremt de allerede besidder de for »sukkervarer« specielle egenskaber og væsentlige bestanddele;

6 selv om råmasser, hvis sammensætning endnu ikke er endelig, for så vidt angår deres hovedbestanddele, og hvortil der endnu skal tilsættes f.eks. sukker, i det konkrete tilfælde allerede kan fremvise de for sukkervarer i position 17.04's forstand karakteristiske egenskaber, må det imidlertid kræves, at de ved deres sammensætning, særligt og endeligt, er beregnet til fremstilling af en bestemt kategori sukkervarer;

ved vurderingen af, om dette er tilfældet, skal de faktiske omstændigheder vedrørende fabrikationsmetoden og den sædvanlige sammensætning af det pågældende færdige produkt lægges til grund.

7 Afsluttende må det fastslås, at råmasser bestemt til fremstilling af sukkervarer hører under underposition 17.04 D II, selv om deres sukkerindhold skal øges ved forarbejdningen til færdigvarer, såfremt de ved deres sammensætning særligt og endeligt er beregnet til fremstilling af en bestemt kategori sukkervarer.

Vedrørende sagsomkostningerne

8 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres, og da retsforhandlingerne i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser,

under henvisning til procesdokumenterne,
efter at have hørt den refererende dommers rapport,
efter at have hørt de af sagsøgeren i hovedsagen og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber afgivne mundtlige indlæg,
efter at have hørt generaladvokatens forslag til afgørelse,
under henvisning til Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig dennes artikel 177,
under henvisning til Rådets forordning nr. 950/68/EØF af 28. juli 1968 om den fælles toldtarif,
under henvisning til protokollen vedrørende Statutten for Det europæiske økonomiske Fællesskabs Domstol, særlig dennes artikel 20,
under henvisning til procesreglementet for De europæiske Fællesskabers Domstol,

kender

DOMSTOLEN

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt den af Finanzgericht Hamburg ved kendelse af 22. februar 1973, for ret:

1. **Mælkefedtindholdet i varer, der hører under underposition 17.04 D II i den fælles toldtarif, må ikke kunne berøve disse produkter deres karakter af sukkervarer.**

2. **Råmasser, beregnet til fremstilling af sukkervarer, hører under underposition 17.04 D II, selv om deres sukkerindhold skal øges ved forarbejdningen til færdigvarer, såfremt de ved deres sammensætning**

særligt og endeligt er beregnet til fremstilling af en bestemt kategori sukkervarer.

Lecourt Donner Sørensen

Monaco Mertens de Wilmars Pescatore Ó Dálaigh

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 7. november 1973.

Justitssekretæren

A. Van Houtte

Præsidenten

R. Lecourt

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT A. TRABUCCHI FREMSAT DEN 24. OKTOBER 1973 [1]

Høje Ret,

Parterne i den sag, der verserer for den forelæggende ret, er uenige om, hvorvidt en bestemt vare skal tariferes under position 17.04 (»Sukkervarer uden indhold af kakao«) eller under position 21.07 (»beredte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet«) i den fælles toldtarif. Det er vor opgave at afklare betydningen af den fælles toldtarif således, at den nationale dommer kan anvende den korrekt på det konkrete tilfælde.

Som det ofte er tilfældet ved fortolkningen af den fælles toldtarif, er der — selv om den nationale dommer har været omhyggelig med at iklæde sine spørgsmål en abstrakt form — alligevel, når man søger efter et brugbart svar, en fare for, at man lader sig forlede til en undersøgelse af det konkrete tilfælde og specielt til at vurdere det bestemte produkt, hvis tarifering er omtvistet under den nationale sag. Jeg vil med al magt søge at undgå denne fare men samtidig tage hensyn til kravet om, at den nationale dommer skal have et svar, der kan vejlede ham i sagen.

I det foreliggende tilfælde drejer det sig om en vare, som i 1970 blev importeret fra Danmark, og som i sælgerens faktura blev betegnet som »karamelmasse«, i tolddeklarationen som »karamelmasse bestemt til fremstilling af bolsjer«; den havde et saccharoseindhold på mindre end 50 vægtprocent og et mælkefedtindhold på 46,4 vægtprocent.

Efter den undersøgelse af produktet, som førte til det nævnte resultat, besluttede vedkommende toldkontor at henføre varen under position 21.07 F VII b) 1. Den tyske importør protesterede mod denne beslutning og gjorde gældende, at

1 — Oversat fra italiensk.